

aínkárím

7/2016
156

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

DOVOLENÁ, PRÁZDNINY ČI ODPOČINEK

Často zaměňujeme dovolenou s dovolováním si toho, co je zakázáno: „Však co, jednou za rok si to můžu dovolit...“ Někdy také tento čas prázdnin nenaplníme, ale vyprázdníme či zmaříme – prolenošíme. Asi proto mi nejlépe zní, že máme před sebou čas odpočinku, který může mít více podob.

Zdravý odpočinek je složen ze dvou složek – aktivní i pasivní. Mnozí lidé jsou ale i při odpočinku jednostranní.

Výkonově zaměření lidé mají tendenci k aktivnímu odpočinku a nezbaví se sklonu dávat si cíle: na dovolené mají naplánováno, co všechno musí navštívit, dokázat a vidět; při sportu se nehýbou pro radost, ale pro splnění lepších a lepších limitů; při čtení se neponoří do děje, ale vypisují si obratná a podnětná slovní vyjádření autora; odpoledne strávené jen lenošením je pro ně nepřijatelnou ztrátou času.

Opakem jsou pasivní lidé, kteří by nejraději celý svůj život prospali a proleželi. Rádi konzumují zábavu, kterou jim nachystali jiní a neradi vyvíjejí jakoukoliv aktivitu. Místo vlastního sportování pak sledují výkony druhých...

Důležité je umět obojí propojit – někdy se oddat nicnedělání a zároveň umět volný čas využít k vytváření něčeho nového.

Ježíš říká: „*Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím...*“ Přeji nám všem, abychom si nepřivezli z dovolených a prázdnin jen zážitky, ale také krásná setkání s přírodou, lidmi a Ježíšem...

o. Vitězslav

Sv. Alois Versiglia a Kalixt Caravario

Alois Versiglia se narodil 5. 6. 1873 v Oliva Gessi v Itálii. Ve 12 letech přišel do oratoře Dona Boska v Turíně ve Valdoccu. Tři roky před Boskovou smrtí prožil na nižším gymnáziu v jeho blízkosti. Pod jeho vlivem se Alois rozhodl pro řeholní misijní povolání. V říjnu 1889 složil věčné sliby do rukou Boskova nástupce Michala Ruy. Pak začal studium filosofie a teologie. Po šesti letech přijal kněžské svěcení. V roce 1895 byl Alois Versiglia poslán jako ředitel a novicmistr do Genzana u Říma. Po 10 letech došlo k naplnění jeho touhy a jako vedoucí malé skupiny misionářů odjel na výzvu Dona Ruy do Macao v Číně. Tam začal řídit sirotčinec a později misijní stanici. Pro svou obětavou laskavost mu byl dán titul „*Otec sirotek*“. S pomocí salesiánské komunity přeměnil sirotčinec na moderní internátní školu s 200 žáky, převážně se jednalo o sirotky. Učili se v ní i řemeslu. V salesiánech nacházeli starší bratry a o. Alois jim nahrazoval rodiče. Při biskupském svěcení dostal Alois Versiglia zlatý kalich. A při jeho přijetí řekl: „*Když jsem byl ještě mladým knězem, don Conelli nám vypravoval Boskův sen. V něm viděl dva kalichy. Jeden byl naplněn potem a druhý krví. A slyšel hlas: Až bude naplněn kalich krví, dílo tvých synů v Číně se začne slibně rozvíjet.*“

Kalixt Caravario se narodil 8. 6. 1903 v Cuorgne nedaleko Turína v Itálii. Měl dělnický původ a jako chlapec se dostal do salesiánské oratoře ve Valdoccu, později do ní chodil ve Valsalice. V 16 letech se stal salesiánem. Ve 21 letech misionářem a jeho první působiště bylo v Šanghaji. V roce 1927 byl přeložen do portugalské části ostrova Timoru a po dvou letech byl znovu povolán do Číny do vikariátu Šu Chau vedeného biskupem Aloisem Versiglia, který ho vysvětil na kněze. Po osmi měsících se spolu vydali na poslední cestu. Bylo to 25. 2. 1930 po ranní mši svaté. V 7 hodin ráno vypluli z Lin Kong How po řece do Lin Chow za věřícími o. Caravaria. V bárce cestovali se třemi dívkami, s 10letým Petrem Lukem Apaio, který cestoval do školy, starší katechetkou, dvěma učiteli a posádkou. V 11 hodin byli zastaveni deseti bandity, kteří na ně namířili pušky a pistole. Lodník prozradil, že veze biskupa a jednoho kněze. Bandité požadovali velkou sumu peněz a při prohledávání bárky uviděli tři dívky, které chtěli odvést, ale misionáři je bránili svými těly. Banditi proto ztloukli misionáře do krve, na zemi je svázali a prohledali. Pak je i s dívkami dopravili na břeh. Na břehu odvedli biskupa a kněze do lesíka, kde je zastřelili. Otec Kalixt Caravario byl pohřben u kostela sv. Josefa v Ho Sai a mons. Alois Versiglia před oltářem kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Šu Chau.

Za mučedníky byli prohlášeni Pavlem VI. 14. 11. 1976, za blahoslavené 15. 5. 1983 od Jana Pavla II., který je 1. 10. 2000 kanonizoval. Jejich památku si církev připomíná 9. července.

MS

I. svaté přijímání

SNÍDANĚ DO POSTELE

V sobotu na generálce v kostele zazněla věta: „Děti, vymyslete si, co si přejete v neděli ráno na snídani a rodiče Vám ji donesou do postele.“ V tu chvíli se mi v hlavě rozsvítila výstražná světla a začaly houkat sirény. Něco pro mého syna Pet'u, snídane do postele. No, jsem zvědavá, co si vymyslí.

Je neděle ráno, zhruba deset minut před sedmou. Z vedlejšího pokoje se ozve: „Mami, já mám hlad!“ „Pet'o, teta Fany říká, že když se vzbudíš, máš ležet potichu a čekat.“ „Anebo si vstaň, běž do kuchyně, ale máš po snídani do postele.“ Ticho. Ono to zabralo! Každopádně, já mám po spánku a vstávám, o chvíli později i můj manžel. Jediný, kdo je „happy“ a stále se nachází v říši snů, je starší syn Martin. Manžel se obléká a vyráží ven splnit Petříkovo přání. Vymyslel si na snídani „jen“ makový závin. Naštěstí nic těžkého. Ale pro manžela možná bojový úkol. Najděte v neděli v sedm ráno otevřený obchod, že? ☺

Otevírají se dveře. Konečně. Snídaně je tady. Brouček v posteli trpělivě a o hladu čekal necelou hodinku. Rychle krájím půl závinu, kakajko nesmí chybět. A už se to nese! Z postele na mě koukají veselé oči a radostný vítězný úsměv. Stačí natřepat polštáře za zády a snídaně se podává opravdu do postele. Hlad byl veliký, půl závinu nestačilo, manžel se směje mé naivitě, že by mohlo stačit, proto přídavek byl nutný.

Usmívám se na své dítě, hladím ho po tváři a líbám na čelíčko. Hlavou se mi honí myšlenky a nahlas prosím Pána za svého syna a za dnešní krásný den. Manžel se přidává a Pet'a se modlí tak, že po závinu nezůstane ani drobek. ☺

Tak. A už šup z postele! Do desáté moc času nezbyvá. Košile, kalhoty, kravaty, boty. A sláva může začít.

Krásné a radostné 1. svaté přijímání, Pet'ulko!

B.K.

Slíbila jsem dětem na výletě, že kdo o tom napíše, otiskneme to v Ain Karim a budou slavní! Takže i když je to téma totožné, obě autorky si za příspěvek svou slávu zaslouží! ☺ teta Fany

VÝLET NA BOBOVOU DRÁHU

Dne 19. 6. se uskutečnil výlet na bobovou dráhu. Nejprve byla krátká adorace, po které si mohly nechat děti posvětit věci, které dostaly na prvním svatém přijímání. Pak jsme vyrazili na bobovou dráhu. Každý dostal papírový náramek na ruku a jeli jsme. Asi po hodině jsme měli sraz u autobusu. Celou jízdu jsme soutěžili o bonbony. MOC SE NÁM TO LÍBILLO!!!!!!!!!!!!

Anička W.

V neděli byl ten nejlepší den na světě. Byli jsme v Odrách v kostele poděkovat Bohu za všechno. Pak jsme jeli na bobovou dráhu do Tošovic a byl to super den. Máme štěstí, že nám to vyšlo. A nejvíc se mi asi líbila ta bobová dráha, a jak jsem jezdila rychle. Ahoj teto Fany a děkuji za krásnou neděli.

Ninočka

Pěší pouť do Frýdku

Sedím u stolu, nohy výrazně natažené, chodidla, které lemují sandálové pásky vypálené dnešním žhavým sluncem, mírně pozdvižené, hlavně ať se šlapky nedotýkají země a hlavou se mi honí píseň ostravského barda o třech čunících... Nožičky oddychují po dnešní pěší pouti do frýdecké baziliky a malinko hořce a nafoukle nařikají, když jim domlouvám, že zítra zase budou muset kmitat. Ale zároveň cítím velkou radost a pohodu, protože jsem prožil naplněnou pout' do Frýdku s lidmi, co chtěli jako já tento den obětovat, modlit se a prosit... Za co? Za nová kněžská a řeholní povolání a obnovu rodin.

Každý šel s nějakým tím úmyslem – za požehnání pro vlastní rodinu, za nemocné kněze, za zdárné ukončení školy, za kamarády, za své povolání, za... I když nás nešlo mnoho, a ani v bazilice ve Frýdku nebylo potřeba modlit se a putovat s úmyslem za duchovní povolání a rodiny), přesto jsem duchovně i lidsky povzbuzen.

A pout' bez nějaké maličké nepříjemnosti by nebyla správná pout', bo co nic nestojí, za nic nestojí!!! ☺ A dnešní pout' stála za ty mladé lidi, které mi Bůh skrze otce biskupa vložil na bedra... a tak jsem je všechny dnes táhl do Frýdku... Díky za vás všechny, co jste táhli se mnou a nyní spokojeně oddychujete doma s nohama třebas v lavoru studené vody... Snad nás příště bude zase o něco více! A mé nožičky děkují „Forrestovi“, že stihl koupit lístky na vlak.☺

o. Jakub

E-knihy

Tentokrát na prázdniny žádná recenze, ale tipy na knihy, které si můžete zdarma stáhnout do svých čteček knih:

<http://www.palmknihy.cz>

- Nahoře kliknete na záložku e- knihy a pak už hledáte v levém menu.

V literatuře pro dospělé najdete také duchovní literaturu, např.: Bibli

– Starý nebo Nový zákon, encykliku papeže Františka Laudato si' ...

<https://www.mlp.cz/cz/projekty/e-knihovna/e-knihy/>

- do vyhledávacího řádku stačí zadat téma - např. náboženství.

<http://rajknih.cz/index.php?pg=4&akce=3#logo>

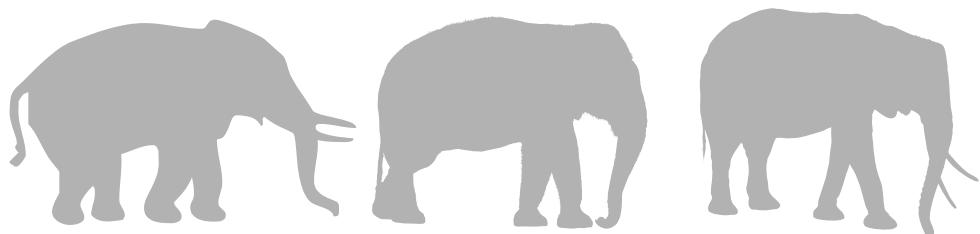
- na této webové stránce najdete čtečku e-knih Wooky pro váš mobilní telefon a pak si můžete stáhnout ke čtení knihu nebo časopis podle nálady.

LŠ

rodičům a dětem

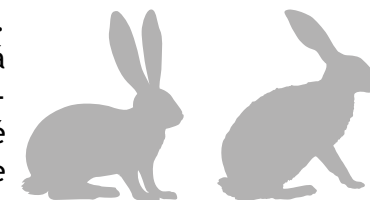
Úžas

Jedu si tak jednou na kole z bazénu a najednou – nevěřím svým očím – na trávníku mezi benzinovou pumpou a kolejemi pro tramvaje se pasou TŘI SLONI!!! Parádní, s výstavními kly! A úplně volně. A tváří se tak poklidně, jako že tam patří a že je to v Ostravě úplně normální... Úžasle jsem na ně chvíli zírala a ujišťovala se, že je to realita, a pak pokračovala v cestě. O kousek dál jsem narazila na Cirkus Humberto a bylo po záhadě.

„U bazénu se volně pasou tři sloni!“ hlásím doma senzaci. „Jasně, mami, a já jsem víla Amálka!“ směje se shovívavě syn a já si připadám jak nej-

větší pako. Tak sedáme na kolo oba a jedeme se přesvědčit. Sloni tam opravdu jsou. Mají už spoustu obdivovatelů, občas se jeden nenápadně připlíží ke stromu – pokud tedy slon může být nenápadný ☺ a urve si větev na zpestření jídelníčku. To ale od maringotek okamžitě vyběhne ošetřovatel a slon se provinile dává na ústup. Všichni mu fandíme. Pak si ošetřovatel lehá na zem, kouká na mraky a slon se k němu přiloudá a začíná jen tak akrobatické cirkusové číslo – zadarmo, prostě si hrají. Připojuje se další slon, paráda!

Další den se ráno probouzím a pod okny paneláku se pasou dva zajíci!!! „Já už se po těch slonech nedivím ničemu!“ směje se manžel a fotí je.

A do třetice – po cestě z kostela kolem tůně na pěšince si to štráduje velká želva (tak 30cm) s takovými exoticky ohnivými proužky na hlavě. „No co ty tady, holka, děláš?“ povídám jí důvěrně. Neodpovědě-

la, ale otočila se a žbluňkla do tůně tak samozřejmě, jako bychom byli někde v Africe...

„Tedy, Pane, co já ještě uvidím?!“ nevyházím z úžasu.

„Mami, co tomu říkáš?“ ukazuje mi syn SMSku, kterou prosí spolužačku o zapůjčení sešitu. Čtu a jsem ohromena: „*Ač nepřeborným sobectvím a tak i hříchem jest má prosba, aby plody duše vaší převeliké jste zapůjčila mně, tak ubohému a před vaší tváří nejmenšímu bídákovi, přeci takto směle žádám. A tak prosím, dcero vůně andělské a svitu nebeského rána, úsměv svůj přepůvabný neplašte hněvem hromovým a prosbu mou tak s klidem mocných hor račte vyslyšet!*“ Kde se to v něm vzalo?! Na takovou SMS bych půjčila i nos mezi očima! ☺

Nevidím každý den v Ostravě slony a každý den nečtu tak nevšední SMSky, ale chtěla bych co nejčastěji žasnout a nechat se překvapovat velikostí a kreativitou našeho Pána. Tak jako učedníci na jezeře: „*Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?*“ (Mt 8, 27)

Kdo to jen je?

Úžas, vděčnost a pokoru při objevování a hledání Boží tváře zvláště o prázdninách prostřednictvím Jeho velkolepého díla v přírodě i lidech přeje

teta Fany

Informace léto 2016

POUŤ V KAPLI NANEBEVZETÍ PANNY MARIE VE VÝŠKOVICÍCH

14. 8. v 18.00 mše svatá – vigílie ze slavnosti

15. 8. v 9.00 poutní mše svatá

21. 8. v 15.00 MŠE SVATÁ U KAPLIČKY NA HUSLOVĚ

OPRAVA FARNÍHO KOSTELA NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE OSTRAVA-ZÁBŘEH

ROK 2015	částka v Kč	zaplaceno	zbývá doplatit
statické zajištění kaple sanace zdiva dřevěné žaluzie			
celkem	316 911,00	316.911,00	0,-
ROK 2016			
oprava soklu nová fasáda statické zajištění kostela nový hromosvod a uzem. vícepráce			
celkem	1 878 218,73	833 511,44	1 044 707,29
půjčka BOO	500 000,00		

Všem dárcům a dobrodincům upřímně Pán Bůh zaplatí!

PRÁZDNINY jsou chvílemi volna pro děti školou povinné, ale zároveň jsou to dny, kdy dostávají nejvíce zabrat jejich babičky, dědečkové, strejdové a tety.

Proto jim všem chceme popřát hodně síly, trpělivosti a darů Ducha svatého, aby byli dětem dobrými průvodci prázdninami a dokázali je obohatit o to, na co třeba přes rok není čas.

redakce